

A Duna Palotától a Dunakanyarig

A Duna Szimfonikus Zenekar régóta hánykódó hajója révbe érni látszik....

Másfél évvel ezelőtt, 2009 őszén több cikk is foglalkozott a Duna Palota jövőjével, az akkori igazgató váratlan leváltása kapcsán. Évek óta szóbeszéd tárgya a patinás Palota esetleges privatizálása is. Az egykori Lipótvárosi Kaszinó neobarokk épülete, amelynek pódiumán többek között Dvořák és Bartók is fellépett, fél évszázad óta a Duna Szimfonikus Zenekar belvárosi otthona. Az eddigi vészterhes helyzet 2011-re végre rendeződni látszik. Az új fejleményekről kérdeztük a Duna Szimfonikus Zenekar művészeti igazgatóját, Szklenár Ferenc fuvolaművészt.

! Hogyan alakul a Duna Palota sorsa az előző – átmeneti – vezetőség távozásától?

– A jelenlegi vezetés megbízatása hat évre szól, amelyet előzetes pályázat útján nyert el. Viszonylag szerény anyagi feltételek mellett tudják elkezdeni a munkát, azonban maga az a tény, hogy a kinevezésük hat évre szól, bizonyos biztonságot ad, egyben pedig lehetőséget arra, hogy hosszú távon tervezzenek.

! Mennyire elkötelezett az új vezetés a kultúra iránt?

– A Duna Palota léte valóban sokáig bizonytalan volt. Az után a bizonyos média-visszhangos időszak után jött egy kis enyhülés, a régi igazgató távozásának és egy új – átmeneti – vezetőség kinevezésének köszönhetően. A pályázat kiírása azonban csak mostanában történt meg. Ennek eredményeképpen Bíró Ildikó nyerte el az igazgatói kinevezést. Megítélésem szerint nagyon tisztességes pályázat volt. Komoly szakmai zsűri bevonásával, több fordulóban bonyolította le az Állami Vagyonkezelő a pályázatát. Az újonnan kinevezett vezetőség nagyon komolyan veszi az intézmény tradícióit. Alapvetően a kultúra felől közelíti meg az épület funkcióját. Szeretnék ugyanis azokat a régi hagyományokon alapuló kulturális rendezvényeket feléleszteni, amelyek mindig is jelen voltak a Duna Palotában. Mindezt kifejezi az igazgatóhelyettesi funkció elnevezése is: művészeti és kereskedelmi igazgató, ahol az első szó a művészet. Ezt a feladatkört átmenetileg – mintegy válságmenedzserként – Dolhai István látja el, aki a második kerületi Klebelsberg Kultúr-kúria sikeres működtetésével már bizonyított ezen a területen.

! Ön szerint mitől függ, hogy sikeres lesz-e az újrázadás?

– Az intézmény sorsában meghatározó szerepe lesz annak, hogy az étterem üzemeltetését – ami jelenleg szintén pályázat alatt van – ki fogja elnyerni, és hogy ez mennyiben lesz összehangolható a művészegyüttesek munkájával.

! Ez hogy függ össze?

– Az épület – mint általában abban a korban a hasonló rendeltetésű épületek – alapvetően egyetlen funkciónak kívánt megfelelni. Ez annyit jelent, hogy több különféle rendezvényt, mint például egy bál vagy szimfonikus koncert, nem lehet párhuzamosan, azonos időpontban megrendezni, mivel túl nagy az áthallás és a vendégek keveredése. Itt tehát nagyon előrelátóan kell megtervezni az arányokat, vagyis hogy mikor, milyen időszakban, milyen rendezvényre kerüljön sor, valamint, hogy melyek azok a rendezvények amelyek egymás mellett is jól megférnek. Mindenesetre az kétségtelen tény, hogy a házat az a jegyár-bevétel, amit a szimfonikus zenekar és a néptáncgyűttes közösen előteremt, nem tudja eltartani. Mindenképpen szükség van tehát olyan profitorientált tevékenységre is, amelyből azután a kultúrát is valamilyen mértékben vissza lehet finanszírozni.

! Ezek szerint akkor most még nem lehet tudni, hogy sor kerülhet-e majd a zenekarnál valamilyen mértékű fejlesztésre? Gondolok itt hangszervásárlásra, repertoár-bővítésre, fizetésemelésre, vagy akár új státuszokra, esetleg megfelelő próbateremre...

– Jelen pillanatban a zenekart nagyon rosszul érintette az adótörvény módosítása, mivel olyan alacsonyak nálunk a fizetések, hogy a 100–150.000 forint körül kereső muzsikusainknak idén kevesebb marad a borítékban, mint az elmúlt évben. Ennek következtében elsődleges feladatunk a tűzoltás. Az előző vezetés alatt elvesztettük az összes cafeteria rendszerű juttatást: a BKV-bérlettől a ruha-pénzen át az étkezési támogatásig. Nagyon terhes örökséggel a hátunk mögött kell tehát újrakezdeni. Az új vezetés legalább gesztusokban megpróbál valamit tenni a munkavállalók érdekében, és bízunk benne, hogy ha valamifajta pezsgés beindul a Duna Palotában, akkor az a mi helyzetünkön is javítani fog.

– A pezsgés beindulását kiktől várják? Kiket céloznak meg elsősorban, inkább

*a kerület, a Belváros lakóit, vagy tá-
gabb vonzásokörben gondolkoznak?*

– Ebben az évadban azt tapasztaltuk, hogy a Zeneakadémia átmeneti kiesésével hangversenyző együttesként nagyon magunkra maradtunk a városközpontban. Az évek óta visszajáró törzsközönségen túl – akik valamivel több, mint a kétharmadát teszik ki a vendégeinknek –, a fennmaradt jegyeket pillanatok alatt felvásárolják az érdeklődők, tehát gyakorlatilag mindig telt házasak a koncertjeink. Ennek a másik oka egyébként az, hogy a jegyáraink nagyon kedvezőek. Biztos azonban, hogy sor kerül emelésre. Ez azért veszélyes, mert a törzsközönségünk – ahogy más zenekaroknál –, nálunk is főként idősebb emberekből áll, akiket mindenfajta áremelés nagyon érzékenyen érint. Ezért szerintem az elkövetkező években olyan progresszív kedvezményeket kellene majd alkalmaznunk, amelyek figyelembe veszik ennek a számunkra nagyon kedves közönségrétegnek az igényeit és a lehetőségeit.

Ilyen örvendetes érdeklődés mellett nem gondoltak arra, hogy egy-egy programot akár egymás után kétszer is előadjanak?

– Két előadásra akkor lesz lehetőség, ha a Duna Palotában létrejön egy olyan menedzsmant, amely megfelelő reklámtevékenységgel képes lesz ennek a feltételeit megteremteni. A zenekari adminisztráción belül ugyanis mi nem tudunk marketing tevékenységet kifejteni: ehhez nem rendelkezünk sem anyagi, sem személyi feltételekkel.

Milyen szempontok alapján állítják össze a bérletek programját?

– A bérleti programokat alapvetően három tényező határozza meg. A vezető karmesterünk, Deák András mellett megvannak a szintén nagyon kedves visszatérő karmestereink, illetve vendégművészeink, akiket a közönség is és a zenekar is egyaránt nagyon szeret. Ők adják az egyik állandó, stabil előadói bázisát a koncertjeinknek. Hozzájuk társulnak azután azok a művészbárataink, akik szintén tisztában vannak a zenekar rendkívül spártai körülményeivel, és elfogadják azokat a szűkös anyagi feltételeket, amelyeket számukra ajánlani tudunk. Nyitunk továbbá a fiatal, pályakezdő tehetségek felé is. A tavalyi évadban nagyon sok Fischer Annie

ösztöndíjas művésznek tudunk fellépési lehetőséget adni. Sajnálatos módon az idén nagyon elkésett a pályázat kiírása, ezért a közönség gyakorlatilag majd csak a bérletkampány után fogja megtudni, hogy kik fognak fellépni. Mire a Fischer Annie ösztöndíj-pályázatok elbírálása ugyanis megtörténik, addigra a közönségnél már ott kell lenni a jövő évad szóróanyagának. Éppen ezért lehet, hogy érdemes lenne átgondolni a pályázat elbírálásának határidejét, ugyanis így a zenekarok nagyon nehezen fogják tudni foglalkoztatni a nyertes fiatalokat, akik egyébként fantasztikusan tehetségesek és nagyszerű produkciókat nyújtottak az elmúlt évben. A harmadik pillér, amelyen a műsorpolitikánk nyugszik, hogy évek óta van egy nemzetközi karmesterkurzusunk, ahová Európából és a Távol-Keletről érkeznek karmester növendékek. Ők, visszatérő karmestereként szeretik a zenekart és szeretnék velünk együtt dolgozni. Azokat a karmestereket hívjuk vissza, akik nagyon frappáns, jó ötleteket javasolnak. Olyan műveket hoznak el hozzánk, amelyekhez saját erőnkől, a saját kapcsolatrendszerünk révén nem tudnánk hozzájutni. Legyen szó akár kortárs kompozíciókról, akár olyan műveknek az előadásáról, amelyeket ők a saját kultúrájukból, a saját ízlésvilágukból kínálnak nekünk. Nagy vonalakban tehát ezek azok a pillérek, amelyeken igyekszünk a következő évadot felépíteni.

A Duna Palotán kívül milyen egyéb fellépési lehetőségeik vannak?

– Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a fellépéseink 70 %-át „házon belül” vagyis a Duna Palotában abszolválni tudjuk. Ennek számos előnye van, elsősorban a kényelem, illetve a hangszerszállítással járó kiadások megtakarítása miatt, jóllehet a saját próbatermünk korábbi megszűnésével a próbakörülményeink nem ideálisak. Hiányoznak ugyanis a szőlőpróbakra, egyéni gyakorlásra alkalmas kisebb termek.

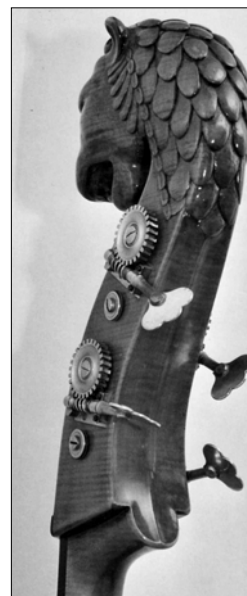
Örvendetes módon a Duna Palotán kívül is vannak szereplési lehetőségeink. A Művészetek Palotájában például ifjúsági koncerten és esti hangversenyen is fellépünk. Nagyon gyümölcsöző együttműködési megállapodásunk van továbbá Törökbalint Önkormányzatával, ahol önálló sorozatot adunk a belvárosi koncertjeink programjából. Jelenleg nyolc ifjúsági kon-

certet adunk a helyi iskolákban. A felnőtt koncertek egyelőre későbbre halasztódtak, az ismert gazdasági okok miatt.

Ezt a fajta együttműködést a későbbiekben több településre is szeretnénk kiterjeszteni, annak ellenére, hogy az Előadó-művészeti törvény értelmében teljes egészében állami fenntartású zenekarok számíthatunk. Emiatt nem részesülhetünk abból az úgynevezett önkormányzati keretből, amelyet annak idején a döntéshozók az önkormányzati fenntartású zenekarok központi támogatására a Belügyminisztériumhoz rendeltek. Ez esetünkben azt jelenti, hogy kizárólag az adott települési önkormányzat szándéka, illetve anyagi, esetenként NKA-pályázati lehetőségei határozzák meg a zenekarunk támogatásának mértékét. Elképzelésünk szerint azonban jobban megtérül a felkészülés, ha egy adott programot minél több helyen el tudunk játszani: a befektetett szellemi és kulturális tőke ugyanis több közösség számára kamatozik.

Vannak visszatérő felkéréseink is, mint például a Dunakanyarban, ahol általában két évente kerül sor olyan különleges rendezvényekre, amelyekhez nagyon szívesen társulunk. Idén is lesz itt egy nyári hangversenyünk, amelyen balettenéket fogunk játszani. Legközelebbi tervünk pedig Magyarország történelmi székvárosait kívánja összekötni egy koncertsorozat keretében, Székesfehérvár, Buda, Visegrád, Esztergom bevonásával. Más vidéki városokból is érkeznek alkalmi felkérések, amelyeknek mindig nagy örömmel teszünk eleget.

Kaisinger Rita

**Eladó
egy
négyhúros
Rubner
bőgő.**

**+36/20
4868141**